

PEKLEM K RAJI, ANEB ÚTĚK DO SVATÉ ZEMĚ.

DÍL II.

(Pokračování.)

"Allah il Allah! Smrt daurum! Vinet pádlil ku předu. Najednou zaslechl úzkostlivý křik: "Ludvíku, Ludvíku, zachraň mě!"

Vinet vytáhl z kapsy svazek klíčů, vybral z nich jeden, stučil jej do zámku a otočil jej. Dvěře, jež nebylo lze na prvý pohled ode zdi rozeznat se otevřely a za nimi se objevil tmavý sklípek.

Ohlédl se v tu stranu, a krev se v něm ulekutím zarazila. Spatřil svou manželku Dianu, která proti dvěma divokým chlápům zoufale se bránila a volala o pomoc.

Sešel se světlem po několika stupních dolů, Turci pak šli opatrně na ně. Spatřili tam několik železných truhel, z nichž Vinet jednu otevřel. Byla naplněna zlatými a stříbrnými penězi.

"Diano, Diano!" zvolal Vinet a letěl k tomu skupení, chtěl svou manželku zachránit anebo s ní zahynouti.

Jako hladový sup vrhl se Turci na bohatou kořist a počali si pevně naplňovati kapsy. Na zajatce svého úplně zapoměli.

Když ho Turci spatřili, počali řvati: "Maš Allah! Daurové! Ať zhy nou!"

Ucoulv potichu několik kroků ku schodům. Hrabiví Turci tento pohyb nesporovali.

Turci počali hned na Vineta útočiti; ale jeho druh se proti nim vrhl a odrážel udárné jejich útoky.

Vinet se ohlédl za sebe ku dveřím a viděl, že má k nim jen dva kroky. Ucoulv ještě krok zpět, načel vyběhl mžkem po stupních k otevřeným dveřím, vyskočil ven a zamkl je z venku na dva západy.

Vinet nespustil svou milovanou ženu ani na okamžik s očí a běžel za ní.

Pak zase posunul kamennou desku otočením jiných háků na její místo.

Viděl, jak ti dva chlapi k jedné dveřím vlekli, a chtěl skočit za nimi: "Ludvíku, zachraň mě!"

Loupežníci se najednou octlili ve tmě a ve svém prvém překvapení ani nevěděli, co se s nimi stalo. Ale brzo se vzpomněli a počali křičeti:

"Allah il Allah! Prokletý daure, kde jsi?"

Vinet se ohlédl za sebe ku dveřím a viděl, že má k nim jen dva kroky. Ucoulv ještě krok zpět, načel vyběhl mžkem po stupních k otevřeným dveřím, vyskočil ven a zamkl je z venku na dva západy.

"Kdo je to tam?"

"Ticho, pane Vinet! To jsem já, sluha Jan!"

"Děle zůstal bez sebe ležeti. Když se zase vzpomněl, cítil v hlavě strašné bolesti. Kolem byla tma. On se posadil a ohlédl se k otvoru, kudy tam byl spadl.

Pročel se Vinet a Jan odhodlal tím směrem dále jít.

Najednou zaslechl nad otvorem hlasy a spozoroval, že několik chlápů po schodech do sklepa sestoupilo.

Přešli mimo mešitu, a kráčeli k ulici, o níž myslili, že jest to nejkratší cesta k pašovu konaku.

Tito se dohmatali až do pozadí k Vinetovu úkrytu, a on nyní slyšel, jak jeden z nich zabručel: "Zde nic nenajdeme!"

Ale sota že do té ulice vkročili, strhl se v příštích ulici pokřik, a když se tam ohlédl, spatřil silnou tlupu Turků, kteráž přimklo k nim přicházela.

"Tedy pojme zpátky!" odvětil dráb.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Pak vyšli ti chlapi zase po schodech nahoru.

"Mon dieu, jak tudy projde- me?"

Tam spolu ještě promluvil několik slov a vzdalili se od otvoru.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Vinet se nyní příkradl k vodotrysku a napil se do syta, nabyl optek osvěžení a zmoulosti.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Pak ještě chvilku poslouchal, a když bylo všude ticho, vkradl se do obytného domu a vstoupil do rodninného pokoje svého pána, u něhož byly dvě dokořán otevřené.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Na podlaží ležely nedaleko od sebe dvě mrtvolky, a Vinet zachvěl se hrůzou, poznav v jedné z nich pana Courbeta a v druhé jeho manželku.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Serpal ruce a počal tichým hlasem vroucně se modlití.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Najednou ucítil, že se mu těžká ruka na rameno položila.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

V okamžiku se vzchopil a ohlédl se za sebe.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Před ním stáli dva Turci a hleděli naň jiskřivými očima.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Vinet chtěl se chopiti šavle, ale Turci mu v tom zabránili. V tom mu napadla šťastná myšlénka.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Ozámil Turkům, že jim odevzdá veliké poklady, jestliže ušetří jeho života. Tito, pobádní jsouce smyslnou lakotností, k žádosti jeho svolili.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Na to vedl je Vinet do sklepa. Turci, nedávající úplné slibom jeho, pevně jej drželi.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Konečně vypravil se Vinet Tur- kov, který je držel za paži, vzal jednoho z ruky svěčku a pokročil hu- zdi, posvítiv si na ni.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

Nalezl brzo několik háků, které byly do zdi zasazené, a jeden z nich otočil.

Vinet a Jan byli ihned uchope- ni, sem tam tabána a přestří pu- ňeni.

"Kde jí mají hledat, když jest celé město vzhůru?"

"Přitel Abdel Kadera, svatého imama!" podotkl jiný.

Všichni sklonili před tím cti- hodným mužem hlavu.

Nyní počal starý poustevník vážným tónem mluvit:

"Mužové z Damašku! Jaký zlý duch vás opanoval, že zůlíte, jako velké zděšení, a oznámil jim, že jest jejich pobyt v jeho domě luze již vyvracen a že tato chce, aby jí byli ti daurové vydáni. Proto prý se obává, že by mohla také na jeho dům útok učiniti.

"Ačkoliv jsem slyšel, že zase mezi Maronity a divokými Druzy nepřátelství propuklo, odvážil jsem se ples se svými průvodci do těch hor."

Proto na ně náležal, aby co nejdříve z jeho domu se odstranili a hleděli se z toho nebezpečí za- chrániti, a radil jim, aby se poku- sili do pašova konaku se dostat, kde prý již mnoho křesťanů, útlak- něle nalezlo. Oni k tomu ihned svolili.

"Měli jsme tam v těch skalách a rolkách velmi obtížnou a nebez- pečnou cestu a mimo to jsme se mu- sili každou chvíli obávat, kdy- koliv jsme zaslechli střelovou ránu, že budeme od loupežných Druzů pře- padeni."

Pak jim udal cestu, kudy mají jít.

"Konečně jsme se přiblížili k malé skupině mužů, kteří seděli u potůčku kolem ohně."

U jeho domu byla dlouhá a úzká zahrada, která se táhla až blízko k jedné mešitě, stojící na malém prázdném prostranství. Na konci té zahrady stál kiosk, a z toho se mohli až k samé mešitě dostat.

"Já jsem zůstal své lidi zpět, pokročil jsem k té skupině a po- zdravil jsem ji po turecku již z daleka."

Sidi Mahmud dal Vinetovi od- dvítek kiosku klíč a pobídl je pak, aby si pospíšili.

"Za ten pozdrav mi sice nebylo hned poděkováno, ale já jsem přece k té skupině blíže pokročil a opakoval jsem svůj pozdrav ještě jednou."

Vinet a Jan chvátali na druhý konec zahrady a brzo se dostali k naznačenému kiosku, nad nímž se skládaly koruny několika palm.

"Nyní teprv mi bylo vážným a klidným tónem odpověděno: "Kdo jste?" tážal se hluboký hlas."

Na té straně, kde byl pašův konak, zdálo se všude býti ticho.

"Jeden z nich byl starý šedivý muž s dlouhým plnovusem a s turbanem na hlavě, a já jsem v něm poznal na prvý pohled maronitického pastýře."

Pročel se Vinet a Jan odhodlal tím směrem dále jít.

"Ale pohled na druhého muže měl zarazit, neboť se mi zdálo, že bych byl tu neobejdnou postavu již před mnoha lety viděl."

Pročel se Vinet a Jan odhodlal tím směrem dále jít.

"Byl to muž vysoké postavy v tmavém taláru, měl dlouhé bílé vousy, kteréž mu až na prsa sply- valy, a na hlavě měl klobouk se širokou stěhou. Na pohled se zdál býti poustníkem nebo mnichem."

Pročel se Vinet a Jan odhodlal tím směrem dále jít.

"Když jsem mu pak na jeho otázku odpověděl, kam jde, za- kvál slabě hlavou a pravil: "Pak jste ovšem hodně daleko zabloudil, a pro unavené cestující jest ten klášter ještě velmi vzdá- len."

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Vinet a Jan šli za ním, divíce se, že má ten poustevník i na Turky takový mocný vliv.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

ještě zajel do jiných, jižněji ležících měst, odkud jsem se pak chtěl vrátit do Bairutu přes Li- banon, kde jsem chtěl navštívit několik maronitických obchodníků, s nimiž jsem také v obchodním spojení."

ronité že se ve všech důležitých případech k němu o radu obračej a že se i v nesnadných případech jeho rozhodnutí bez námítky pod- robovali."

"Měli jsme tam v těch skalách a rolkách velmi obtížnou a nebez- pečnou cestu a mimo to jsme se mu- sili každou chvíli obávat, kdy- koliv jsme zaslechli střelovou ránu, že budeme od loupežných Druzů pře- padeni."

Do kláštera Kanobie, jakož i do jiných maronitických klášterů př- cházel prý "otec Arsen" velmi často.

"Konečně jsme se přiblížili k malé skupině mužů, kteří seděli u potůčku kolem ohně."

Dále se Vinet dověděl, že se Arsen již asi třicet let v Libanonu zdržuje, ale že nikdo neví, odkud kdo věděl, kam se odebral, ale že se zase vždy tam navrátil. V posled- ní době byl prý skoro celý rok pryč a teprv nedávno prý se zase do svého starého bydliště navrátil.

"Jeden z nich byl starý šedivý muž s dlouhým plnovusem a s turbanem na hlavě, a já jsem v něm poznal na prvý pohled maronitického pastýře."

Tímto bydlištěm jest prý klou- bok jasně v horách blízko klá- štera Kanobie a za jeho nepřítom- ností prý j každý považuje za nedotknutelnou svatyni, do které se nikdo neopovází vkročit, ježto prý panuje mezi obyvateľstvem pověst, že každého stihne kletba a velké neštěstí, kdo se opováží tuto svatyni nějakým způsobem zneučiniti.

"Ale pohled na druhého muže měl zarazit, neboť se mi zdálo, že bych byl tu neobejdnou postavu již před mnoha lety viděl."

Evgen vyslechl toto vypravová- ní zamyslen a pravil: "Ten Arsen je pro mne tak za- jímavým, že jsem odhodlal jej v těch horách vyhledati."

"Byl to muž vysoké postavy v tmavém taláru, měl dlouhé bílé vousy, kteréž mu až na prsa sply- valy, a na hlavě měl klobouk se širokou stěhou. Na pohled se zdál býti poustníkem nebo mnichem."

Pak se ještě vypytl Vineta na bližší zprávy o klášteře Kanobii, a když mu tento udal, co mu bylo povědomo, odešel z kavárny a spěchal k Adě.

"Když jsem mu pak na jeho otázku odpověděl, kam jde, za- kvál slabě hlavou a pravil: "Pak jste ovšem hodně daleko zabloudil, a pro unavené cestující jest ten klášter ještě velmi vzdá- len."

Následkem toho rozhodnutí byl původně, mezi Evgenem a Cesa- rem ujednaný plán změněn a obě společnosti se od sebe oddělily, neboť Cesarovi jen na tom záleželo, aby jeho sestra Laura u svatého hrobu upokojení a uzdravení na- lezla.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Parník, kterým měla ta společ- nost na jih odplouti, čekal již v přístavu.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Když Cesar a Laura s Evgenem a s Adou se loučili, pravil tento: "Na shledanou u svatého hro- bu!"

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

"Kdybychom se tam spolu již neshledali," odpověděl Cesar, "tedy nezapomenejte, že budete v Neapoli v domě Mentoni vždycky vítányi hosti!"

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Cesar a Laura se pak odebrali na parník.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Druhého dne odjel také Evgen a Ada z Bairutu a šli se směrem na východ k Libanonu, jehož bě- lavé skály před jejich zrakoma vesele vystupovaly, kdežto za nimi nepřehledná hladina mofe slunečnými paprsky se leskla.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Mimo Márku a Jánoše měli s sebou jen jednoho domorodého průvodce se soumarem, který se v těch horách dobře vyznal.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

"To je poustevník z Libanonu!" odvětil mi.

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

"Nyní jsem již věděl, koho mám před sebou, a upamatoval jsem se, že je to oneč muž, který nás tenkrát v Damašku od smrti zachránil."

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

"Pokročil jsem k němu, pojal jsem ho za ruce a předstivil jsem se mu co jeden z těch, který byl on tenkrát v tom vrážedném povstání v Damašku od smrti zachránil."

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

"Starý poustevník se divil, že nalezl v libanonských horách ještě člověka, s kterým byl tenkrát v Damašku se setkal, a pravil, že patří hlavní zásluha o zachránění křesťanů žhletnému Abdel Kad- derovi, bez jehož zakročení by byl on sám sota co požídl."

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

"Pak se mnou rozloučil a krácel rázným krokem pryč. Brzo zmizel v noční tmě."

"Stary poustevník se obrátil k Vinetovi a pravil: "Vy jste pod ochranou velkého emira Abdel Kadera a také pod mou! Nikde se již neopovází ani vlasu na hlavě váš zkvítiti. Poj- te za mnou!"

Když byl Vinet domluvil, otázal se ho Evgen, kterého vy